

نگاهی به آمار گلزنی تیم‌ها در نیم فصل اول لیگ بیستم

یحیی پیشتاز نیمه‌مربیان

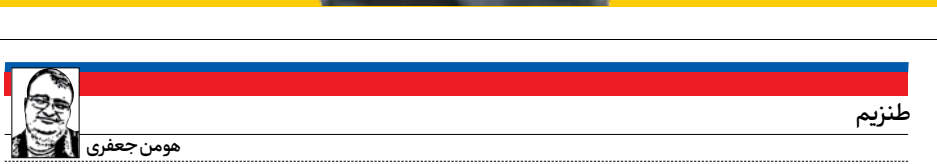
پرسپولیسی‌ها که چهار دوره پیاپی است قهرمان رقابت‌های لیگ برتر می‌شوند. نیم فصل اول رقابت‌های این فصل را هم با صدرنشینی شست سر گذاشتند. دو عامل موفقیت پرسپولیس در نیم فصل اول، سیستم دفاعی منسجم آنها و عملکرد خوب سرخ‌پوشان در نیمه دوم بوده است. گل محمدی که به عنوان اولین ایرانی پرسپولیس را به فینال لیگ قهرمان آسیا رساند، در نیم فصل اول بیشترین اسایر حریفان در نیمه دوم گل زده است. در این گزارش سایت فوتبال ۳۶۰ بررسی کرده در نیم فصل اول، کدام مربیان در نیمه اول و نیمه دوم عملکرد بهتری داشته‌اند.

نویسنده: کاردینشین نیمه اول

سیاهان محرم نویدکیا در پایان نیم فصل اول بعد از پرسپولیس در رده دوم جدول رده بندی قرار گرفت. شاگردان نویدکیا بهترین تیم در نیمه اول نیم فصل بوده‌اند. زردپوشان اصفهانی با ۱۸ گل، بهترین خط حمله نیمه اول را داشتند. سیاهانی‌ها در جدول رده‌بندی نیمه اول، ۳۱ امتیاز گرفته‌اند که بیشتر از سایر تیم‌ها است.

کمترین گل در نیمه اول را سایایی‌ها داشته‌اند. شاگردان ابراهیم صادقی فقط یک‌بار توانسته‌اند در نیمه اول مقابل حریفان به گل برسند. در جدول رده‌بندی نیمه اول، ماشین سازی و سایپا با کسب ۱۰ امتیاز، کمتر از سایر تیم‌ها امتیاز گرفته‌اند.

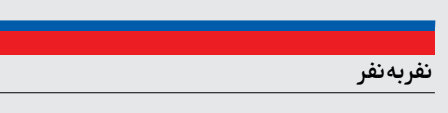
شاگردان محمد ربیعی در تیم مس رفسنجان هم کمتر از سایر تیم‌ها در نیمه اول گل خورده‌اند. مسی‌ها فقط ۲ بار دروازه‌شان در این نیمه باز شده است. سه نیم‌نمایی، ذوب‌آهن و ماشین سازی با ۱۱ گل خورده، بیشتر از سایر تیم‌ها در نیمه اول گل خورده‌اند.

طنزیم

حلوا

با توجه به در پیش بودن انتخابات فدراسیون فوتبال، به استحضار آتیهایی که برایشان مهم است می‌رسانم که بنده هیچ کدام از چهار نامزدي را که قرار است وظیفه بدیخت کردن فوتبال ایران را برعهده بگیرند، برای این سمت تأیید نمی‌کنم! هر کدام از این چهار نامزد هزار ایراد دارند که برای بدیخت کردن فوتبال ایران کافی است! آقای آچورا لو که برای ماعین دانون و ریسبیرداد سخن سمری دهد که قرار است نهادهای بی‌برونی در انتخابات دخالت کنند مثل اینکه پاک‌پادش رفته اگر دخالت نهادهای بی‌برونی نبود احتمالاً هیچ وقت به فوتبال راه داده نمی‌شدند که حالا خواهند برای ما زست اپوزیسیون انتخاباتی را بگیرند. انتخاباتی که ایشان اپوزیسیوش باشد، خدامی‌داند چه آش مفت قلمی بشود. عزیزی خادم فقط به درد لابی کردن با این‌ و آن کنید.

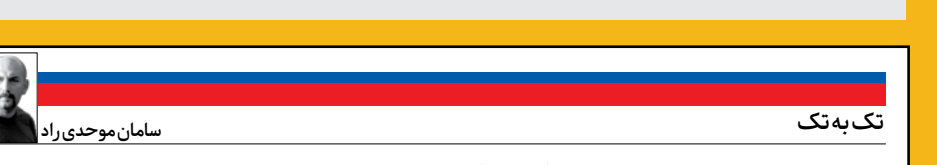
نقره نفر

انتصاباتی با طعم دموکراسی

باجگیری در روز شنب

در چارچوب یک سیستم شفاف و سالم، انتخابات روز یکشنبه می‌توانست به نقطه عطف تاریخ چند سال اخیر فدراسیون فوتبال تبدیل شود اما ساختار اداری و اجرایی فدراسیون چنان فشل مانده که ۱۰ اسفند هم هیچ تفاوتی با سایر روزها نخواهد داشت.

نامزدهای احزاب کرسی ریاست ساختمان شنب‌یخایی پیش از هرگونه فعالیت تبلیغاتی و انتخاباتی، می‌بایست نویدبخش بازگشت روزهای پر فروغ فوتبال کشورمان می‌یوئند اما از همان زمان ثبت‌نام و تأیید صلاحیت‌ها، مشخص شد که نباید به چنین افرادی دل بست. نام‌هایی که قرار است سرنوشت حداقل ۴ سال آینده فوتبال ملی و باشگاهی کشورمان را رقم بزنند، هیچ‌کدام از سابقه درخشانی در سطوح مدیریتی برخوردار نیستند و در واقع مجمع فدراسیون فوتبال قرار است آرای خود را بین بد و بدتر تقسیم کند. تنها نکته بارز این انتخابات، اعلام کاندیداتوری علی کریمی برای پست ریاست بود که آن هم صراحتاً برای تغییر بازی‌ها و مداخلات پشت‌پرده صورت گرفت و در این مأموریت هم ناکام بود. کریمی خودش خوب

تک به تک

اتصال ابدی به شیر نفت

فوتبال دولتی، مدیر دولتی

فوتبال ایران یکبار دیگر در چند سال اخیر دستخوش تغییراتی از سوی نهادهای بالادستی خودش شده است. تغییراتی که معمولاً با دخالت‌های فیفا و برای اصلاح ساختار فدراسیون فوتبال در کشورها غیر حرفه‌ای انجام می‌شود. یکبار و در زمان دولت محمود احمدی‌نژاد این اتفاق با برکناری سیاسی محمد دادکان منجر به تعلیق فدراسیون فوتبال و نوشتن اساسنامه جدید شد. بار دیگر این موضوع در جریان استعفای تاج از فاضاح قرار دادارک ویلموس رخ داد تا سرانجام روز شنبه دم اسفند ماه انتخابات ریاست فدراسیون فوتبال با حضور چهار کاندیدابرگزار شود.
همین چند ماه پیش بود که علی گفاشیان اعتراف کرد که در جریان آن مذاکرات فدراسیون فوتبال ایران بر سر فیفا کلان گذاشت تا مجوزهای رسمی را به دست بیاورد. می‌دانیم که این فشارهای اخیر هم نتیجه‌ای بهتر از آن اتفاقات دهه ۸۰ در فوتبال ایران ندارد. چرا که فلسفه نگاه به فوتبال در ایران با نگاه جهانی آن در کلاس مدیریتی کاملاً متفاوت است. همین فضای متفاوت هم موجب شده تا حضور ۴ کاندیدای انتخابات امروز چندان امیدواری‌هایی در دل ایجاد نکند. ۳ کاندیدایزده مدیریتی فوتبال و ورزش ایران که کارنامه قابل دفاعی ندارند.

آنها بارها در این زمین بازی کرده‌اند و همه و همه می‌دانیم که چه نگاه و کارنامه‌ای دارند و قریب بی حضور تاج در رأس فدراسیون با حضور عزیزی خادم، کیومرث هاشمی و آچرو نیست. تنها کاندیدایی که این روزها

روزنامه ورزشی صبح ایران ● صاحب امتیاز: خیرگزاری جمهوری اسلامی ● مدیرمسئول: علی عالی ● تلفن: ۱۴۰۳۱۳۱۳۰۸۸۵۰ ● نمابر: ۸۴۲۱۱۱۷۳ ● سازمان آگهی‌ها: ۱۳۰۰-۸۸۵۰۱۳۰۰-۸۸۷۴۶۵۸۳ ● انتشارات: ۵۰۲۸۹۲۴۸۸ ● امور مشترکین: ۸۸۵۲۱۹۵۴-۸۸۷۴۸۸۰۰ ● نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰/۲ صندوق پستی ۱۵۸۷۵۰۵ ● چاپ: ایرانیان

@iranvarzeshi

شنبه ۹ اسفند ۱۳۹۹ - شماره ۶۷۰۸

WWW.INN.IR

info@inn.ir

عکس روز

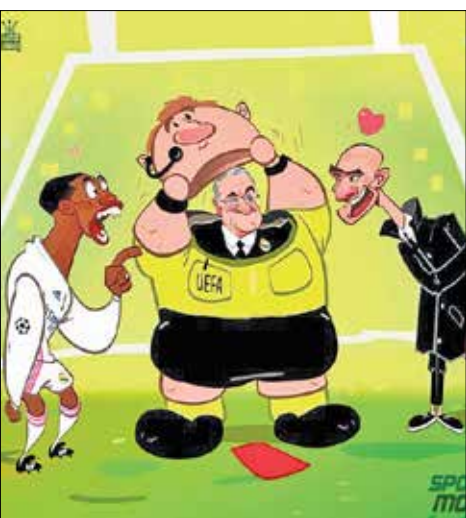
لیگ چوگان

سومین روز مسابقات چوگان قهرمانی کشور «جام شهید سلیمانی»، گرامیداشت دهه فجر با رقابت تیم‌های نیروی زمینی ارتش، دماوند قصر فیروزه، راد اصفهان و سمنند قصر فیروزه پنجشنبه ۷ اسفندماه در مجموعه چوگان و سوارکاری شهدا برگزار شد. ابتدا چوگان بازان نیروی زمینی ارتش و دماوند قصر فیروزه به مصاف یکدیگر رفتند که نتیجه این رقابت ۶-۳ به نفع تیم نژاچتام شد. در ادامه تیم سمنند قصر فیروزه به مصاف چوگان بازان اصفهانی رفت که این مسابقه نیز ۴-۶ به نفع تیم راد اصفهان پایان یافت.

عکس را علی کاوه برای خبرگزاری برنا گرفته.

کاریکاتور

رئال مادرید در حالی موفق شد دیدار رفت مرحله یک‌هشتم نهایی لیگ قهرمانان را ببرد که خیلی‌ها اعتقاد دارند با کمک داور به این مهم دست یافته است. آتالانتا رقیب رئال خیلی زود در دقیقه ۱۴ ده نقره شد و خطای یار اخراجی چهار سال پیش در دور نخست تصدی به نظر آنقدر شدید نبود تا با کارت قرمز جریمه شود. حمید سحری حالا به طعنه داور را منسوب به رئال تصویر کرده.

در چنین روزی

۹ اسفند ۱۳۸۰

رسوایی در فیفا

روزنامه انگلیسی دیلی میل نوشت که «سپ بلاتر» رئیس فدراسیون بین‌المللی فوتبال «فیفا» که می‌رود خود را برای یک دوره دیگر نیز نامزد کند، چهار سال پیش در دور نخست تصدی این پست آرای رای دهندگان را خریده است.

به گزارش خبرگزاری فرانسه از لندن، «اندرو جیننگز» روزنامه‌نگار معروف انگلیسی که تجربه‌ای در کار و مسائل حاشیه‌ای ورزش و افشای مسائل پنهان و پشت پرده جهان ورزش دارد این موضوع را مطرح کرده است. جیننگز در دیلی میل نوشته است که بلاتر مورد توجه و انتخاب موکد «ژائو هاوه لانژ» رئیس فبلی فیفا بوده و با نظر واعتماد خاص او به این عنوان انتخاب شده است چرا که به واسطه نزدیکی فیمابین آن دو، بلاتر هرگز قصد بر ملا کردن فسادهایی را که هاوه لانژ در آنها دست داشته، نداشته است.

بنابر قول این روزنامه‌شکار، هاوه لانژ در زمان ریاست بر فیفا با ارسال نامه‌ای به فدراسیون فوتبال شرق آفریقا مبالغ هنگفتی به آنها پیشنهاد کرده تا این فدراسیون از نامزدی سپ بلاتر در انتخابات ریاست فیفا حمایت کند. مبلغ این پیشنهاد ۵۰ هزار دلار بوده و از خزانه فیفا به حساب بانکی این فدراسیون پرداخت شده است.

بنالتی

علیرضا موبیدی فر

فدراسیون دولتی

فدراسیون خصوصی

فوتبال ایران دولتی است. قریب به اتفاق اینگونه است. از قیمت مستقیم دولتی‌ها، اعم از وزارتخانه، سازمان‌ها و نهادهایی مانند شهرداری، تا حتی شبه‌خصوصی‌ها که به مثابه دل موش و پوست پلنگ، بدون استفاده از زانت مستقیم یا غیرمستقیم دولتی‌ها، امکان استمرار حضور ندارند اما اندک مواردی هم هستند که برپایه توان بخش خصوصی، با تعریف رایجش در ایران اداره می‌شوند. نمونه آنها را می‌توان در باشگاه‌داری، به وضوح مشاهده کرد.

حالا اما، با ورود علی کریمی، با نیابت مهدی مهدوی‌کیا به کارزار انتخابات‌بیش روی فدراسون فوتبال، گویی می‌توان مدعیان ایران است. جایی که در مقام مقابل بخش دولتی، حضور بخش خصوصی، ردمجموع، چیزی جز دریغ و افسوس و هدر دادن فرصت‌ها به همراه ندادن به دولتی‌ها و با واسطه یا بی واسطه، به بخشها و واگذار میدان به دولتی‌ها و شبه دولتی‌ها انجامیده کرده‌اند یا پایگاهی در آنجا دارند. اما فارغ از سنجش توانمندی و انگیزه‌هایشان، دست‌کم روشن است که کریمی و مهدوی‌کیا چنین پیشینه و انشایی ندارند.

اما در انتخابات، چه کسانی رای می‌دهند؟ اکثریت واجدین شرایط رای دادن، کسانی هستند که کمابیش، انگاره‌های دولتی بودن در موردشان صدق می‌کند. و این، با توجه به توضیحات قبلی، حاوی یک پیام مهم است: «چاقو دسته‌خودش را نخواهد برید».

کریمی و مهدوی‌کیا، فوتبالی‌های خوشنامی هستند که سد ورود هم‌قطاران‌شان به عرصه مدیریت کلان فوتبال را شسته‌اند و طبیعتاً با توجه به عدم وجود کارنامه مشخص مدیریتی، در صورت انتخاب شدن، تا زمانی که دست به اقدام و عملی نزنند، نمی‌توان درباره‌شان قضاوت کرد.

اما در میانه این کارزار، آنچه نگران کننده است، شبیه‌سازی حضور بخش خصوصی در باشگاه‌داری، با مدیریت اول فوتبال ایران است. جایی که در مقام مقابل بخش دولتی، حضور بخش خصوصی، ردمجموع، چیزی جز دریغ و افسوس و هدر دادن فرصت‌ها به همراه ندادن به دولتی‌ها و با واسطه یا بی واسطه، به بخشها و واگذار میدان به دولتی‌ها و شبه دولتی‌ها انجامیده است. اینکه کریمی و مهدوی‌کیا در صورت برگزیده شدن، تاجا می‌توانند برای کشتی تا خرخره به گل نشسته فوتبال ایران مفید و مؤثر باشند، باید نشست و نظراره کرد. در خوان اول، گذار هزارتوی مرادوات میان مدیران میانی و ارشد فوتبال ایران، سطح مقاومت بزرگی است که شکستن قدرتمندانه آن می‌تواند درهای زیادی به روی آنها بگشاید. آنرا بخش خصوصی و دولتی بر سر صندلی ریاست مهمترین فدراسیون ورزشی ایران، جدلی نابرابر اما بدینی خواهد بود.

کاندیداتوری علی کریمی، اسطوره بی‌بدیل فوتبال ایران، بر جدانیت ظاهری انتخابات پیش‌رو افزوده

است اما روندی که جریان حاکم بر فوتبال در این مدت در پیش گرفته، گویای آن است که نتیجه این انتخابات نیز قرار نیست آنی باشد که امید را به دنبال کنندگانیش تزریق کند

پایه‌های فدراسیون هدایت کرد،

شهاب‌الدین عزیزی خادم که باحیدر بهاروند، رئیس موقت فدراسیون در پلانکلیف‌ترین و بی‌برنامه‌ترین سال تاریخی در یک جبهه قرار دارد و مصطفی آچورلو که هوااداران

تراکتور به‌خوبی به‌یاد دارند چگونه کلاه‌های بی‌پایان‌شان از وی از زبان مجری شبکه استانی تبریز به صندلی‌خالی وی منتقل می‌شد، هر ۳ گزته‌هایی هستند که انتخاب یا انتساب آنان به ریاست فدراسیون،

مصدق آرموند دوباره خطاست، اما نگران‌کننده‌تر آن که اکثریت مجمع فدراسیون که تعیین‌کننده غیرمردمی پیروز انتخابات است، همچنان در اختیار غیرورزشی‌هاست. حواشی انتخابات

رئیس هیات فوتبال استان تهران را که نتیجه این انتخابات نیز قرار نیست آنی باشد که امید را به دنبال‌گانش تزریق کند.

کش‌وفس‌های فراوان وزارت ورزش، کمیته ملی المپیک و خود فدراسیون فوتبال برای جلوگیری از تغییر قایل‌توجه اساسنامه فدراسیون و مقاومت بر برابر کاهش وابستگی این نهاد به دولت را که می‌توانست با تبعات سنگینی از سوی کنفدراسیون فیفا مواجه شود را به‌یاد داریم. این موضوع به این معناست که عده‌ای از بازوهای پریشث غیرفوتبالی تمایل ندارند حلقه‌ای که بر گلو ی فوتبال‌مان زده‌اند را شل‌تر کنند. هنگامی که از نامزد نهایی ریاست فدراسیون، نام ۴ نفر در عرصه مدیریت ورزشی،

پوسیده‌کشور تکراری به‌نظر می‌آید و نشر چهارم که علی کریمی باشد، یخت آخر اخذ رای اعتماد از مجمع فدراسیون قلمداد می‌شود، به این معناست که باطن این انتخابات به تغییر اساسی در گرش به فوتبال کشور نمی‌انجامد.

کیومرث هاشمی که نشستنتش بر صندلی اصلی ساختمان سنؤل در پاییز ۸۵ گردباد تعلیق را به‌سوی

سام ستارزاده

انتخاباتی میان بد و بدتر

پایان این ماه سیزده سپید نیست

کاندیداتوری علی کریمی، اسطوره بی‌بدیل فوتبال ایران، بر جدانیت ظاهری انتخابات پیش‌رو افزوده

است اما روندی که جریان حاکم بر فوتبال در این مدت در پیش گرفته، گویای آن است که نتیجه این انتخابات نیز قرار نیست آنی باشد که امید را به دنبال کنندگانیش تزریق کند